

Mi újság?

A Magyar Szentek Temploma havi tájékoztató lapja — 2022. szeptember

Kiadja a Magyar Szentek Plébánia. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány.

AZ ÖNISMERETRŐL

Néha előfordul, hogy Jézusnak egy-egy tanítása nem igazán tűnik életszerűnek, vagy legalábbis nem igazán tűnik igazán fontos és releváns tanításnak a 21. század számára, aztán kis gondolkodás, a szöveg megértése után kiderül, hogy aktuálisabb nem is lehetne. Ha kicsit megkapargatjuk, amit Jézus mondani akar, látjuk, hogy bizony nagyon is érint minket, vagy legalábbis a korunkat. Ilyen történet a főhelyekről szóló példabeszéd is. Mert az emberek azért keresgélnek a helyeket, hogy a megtiszteltetés székeit megtalálják. Azért válogatnak az ülőhelyek között, mert minél följebb, minél közelebb ül valaki a házigazdához, annál nagyobb emberek számát. Ez ismerős lehet a mi korunkban is.

Nekem sokszor az a benyomásom, hogy sok emberből hiányzik a valódi önismeret. Már-már általános jelenséggé nőtte ki magát, hogy nem érzékeljük a különbséget aközött, amikor valaki valóban szakértője valaminek, és aközött, amikor valaki elolvasott egy cikket az interneten. *Gyakran nem az alapján választunk szakértőt* a magunk számára egy-egy kérdésben, hogy ki mennyire ért az adott területhez, hanem az alapján, *ki mennyire szimpatikus számunkra*.

Nem olyan régen történt, hogy egy nagyon híres kosárlabdázó kijelentette, hogy szerinte a föld lapos. Ezek után nem telt el sok idő, és tanárok sokasága kezdett el arra panaszkodni, hogy komoly nehézségekbe ütköznek földrajz órán, mert sok gyerek hallotta ezt a bizonyos nyilatkozatot, és amikor odáig jutnak az órán, hogy a föld gömbölyű, ezek közül a gyerekek közül sokan tiltakoznak, mondván, hogy a híres kosárlabdázó nem ezt mondta.

Nagyon leegyszerűsítve azt tudnám mondani, hogy az, *hogy az ismeret hozzáférhetővé vált, azzal az illúzióval csaphat be minket, hogy mi mindenhez értünk*. Ha pedig mindenhez értünk, világos, hogy emiatt minket megbecsülés illet. Ez pedig azt jelenti a mai evangélium keretei között, hogy engedve a hazugságnak, följebb fogunk ülni, mint ahol a valódi helyünk lenne.

Ehhez társul aztán a második nehézség: *hogy túlságosan függünk mások véleményétől*. Amire Jézus ráirányítja a figyelmet, az, hogy ezek az emberek egymáshoz hasonlítgatják magukat, és vágyanak arra, hogy a többiek megbecsüljék őket. Ezért is lehet a számunkra megtiszteltetés, ha a házigazda arra szólítja föl őket, hogy üljenek följebb, és megalázó, ha viszont lejjebb kell ülniük.

És ezzel önmagában még nem lenne gond. Emberként úgy vagyunk kitalálva, hogy a saját magunkról alkotott képünket igenis formálják a visszajelzések, amiket másoktól kapunk. Emellett értelemszerűen fontos az is, hogy legyen egy képem saját magamról, arról, hogy én milyen is vagyok, mik az erősségeim, és mik azok a területek, ahol még sok munkám van önmagam fejlesztésén.

Ha túl kevés a visszajelzés, az nem jó, mert akkor kizárólag a saját magam véleményére vagyok kárhozható, az én véleményem saját magamról pedig biztosan nem egészen tárgyilagos. Ha egyáltalán nem kapok visszajelzéseket, rengeteg dolgot nem fogok észrevenni, amik igenis hibák a viselkedésemben, a magatartásomban.

Napjainkban viszont nekem úgy tűnik, sokkal inkább veszélyeztet minket a másik oldal kísértése. Messze túl sok visszajelzést kapunk, ráadásul olyanoktól, akik nem is ismernek minket. Van egy ismerősöm, aki a közösségi média eléggé ismert szereplője, és én nem is tudom, hogyan bírja ki egyáltalán, hogy minden megnyilvánulására százával kap mindenféle megjegyzéseket. *Ráadásul úgy tűnik, a névtelenség, az ismeretlenség nem arra sarkalja az embereket, hogy jól átgondolt dicséreteket fogalmazzanak meg*.

A túl sok visszajelzés sem jó. Nekem ismernem kell saját magamat, nem függhetek attól, hogy mások mit mondanak rólam, és az, hogy mit és hogyan teszek, nem függhet attól, hogy másoknak tetszik-e vagy sem.

Úgy vélem, az alázat a helyes önismeret. Aki ezzel rendelkezik, jó helyre fog ülni. És felszabadultan, jól fogja érezni magát a bőrében. Kérjük Istentől, hogy segítsen nekünk felfedezni, hogy hol is tartunk, kik is vagyunk, hogy könnyen megtaláljuk a minket megillető helyet ebben a tanévben, az életben, és majd a végső lakomán.

Templombúcsú

Mindig nagy öröm belépní egy, a felszentelési évfordulóját ünnepló templomba, hiszen ilyenkor különösen is hálát adhatunk az Istennek azért, hogy közel van hozzánk, jelen van az életünkben. A templom épülete ugyanis az Ő háza közöttünk, az Ő közelségének, jelenlétének otthona, mely meghív bennünket is, hogy az Istennel való kapcsolatban keressük és találjuk meg a mi igazi otthonunkat.

Én még papnövendékként, egy nagyon különleges időszakban találtam otthonra a Magyar Szentek Templomában. 2020 tavaszán, a pandémia első hulláma alatt mindenkit arra kértek: "maradj otthon"! Engem is hazaküldtek Rómából a szemináriumból, de szinte belém hasított az a meggyőződés, hogy ha én a papságra készülök, akkor számomra az elsődleges otthonnak immár az Isten házának kell lennie. Nagyon hálás vagyok, hogy Écsy Gábor plébános atya és Huszti Zoltán akkori káplán atya befogadtak, és biztosították a lehetőséget, hogy nap mint nap részt vehessek a szentmisén, az Úr közelségének, jelenlétének ünneplésében. Annak a nehéz, szorongásokkal terhelt, de titokzatos módon mégis kegyelemteljes nagybőjtnek és húsvétnek az emlékei és tapasztalatai végig kísérek majd lelkipásztori életemben.

Kívánom a Testvéreknek, hogy mindig befogadó otthonra leljenek Isten házában: a kőből épült templomban, de még inkább a krisztushívők közösségéből alkotott, az Eucharisztia rendszeres közös ünneplése által épülő "lelki házbán". Ez az Egyházban való otthonlét, ez a hazatalálás adhat valódi békét és örömet szívünkbe, hiszen így ismerjük fel az Istent, Aki "közöttünk vert sátrat", Aki a mi lelkünk legbensőbb templomában is közel van hozzánk, jelen van az életünkben.

Farkas Ferenc újmiséás atya, terézvárosi káplán

Hittantábor

Az ifjúsági hittanccsoport tagjai által idén is megrendezésre került a plébániai hittantábor Balatonalmádiban. Az eddigi évekkkel ellentétben a helyi plébánián Szijártó László atya adott szállást a táborozóknak. Mivel ez a plébánia nincsen felkészítve 32 ember elszállásolására, ezért a nagyobbaknak kötelezően ajánlott módon sátorban kellett aludniuk. A 9-es mise után vonattal mentünk Almádiba. Érkezés után a táborozókat 4 csoportra osztottuk. Az idei téma „Jézus csodatételei”, míg a csapatnevek: Máté, Márk, Lukács és János voltak. A tábor során a csapatok előadtak egy-egy csodatételt, és kivétel nélkül fenomenális sikert arattak. Rengeteg kreatív ötletet láttunk: vízipisztolyos vihar effektektől kezdve zoknibábozásig.

Jó időben lementünk fürdeni a Balatonba, de a hét második felében sajnos az időjárás gátat szabott az efféle ambícióinknak, de szerencsénkre a fagyizók nyitvatartását egyáltalán nem befolyásolta, így ha fürödni nem is, fagyizni el tudtunk menni.

Lak Gábor atya keddi lelkinepán délelőtti előadását interaktív beszélgetés követte, majd délután egy szentségimádás meg egy mise volt. Aki látta már az almádi plébániát, az tudja, hogy onnan a templomig legalább 50 métert kell gyalog megtenni a nagy melegben és szárazságban (ráadásul útközben egyetlen ivókút sincsen). A táborozók becsületére, kitartására és belevalóságára legyen mondva, hogy ezt az 50 métert kivétel nélkül fegyelmetten, kettes sorban tették meg minden alkalommal. Nálunk egy picivel messzebről érkezett csütörtökön a Veszprémi egyházmegyei érsek, Dr. Udvardy György atya, akinek miséjén részt vettünk és énekeltünk is.

A tábor legjobban várt eseményi közé tartozott az akadályverseny és a Ki mit tud. Az akadályversenyen a csapatok mérték össze erejüket, ügyességüket és tudásukat a különböző játékokban, amik Jézus csodatételeire épültek. A Ki mit tud-on nagyon sokan felléptek, köztük egyesek meglepő produkciókkal álltak elő. A zsűri végül a kéz nélkül kézenálló Peti (és társai) produkcióját ítélte a legjobbnak.

Az utolsó este a tűzgyújtási tilalom miatt az étkező részben gyertyák segítségével imitáltunk tábortűzetet, és ott énekeltünk gitárkísérettel. A másnap pakolással, takarítással és egy közös táborzáró szentmisével telt, ahol mindenki hálát adhatott valamiért, ami a tábor ideje alatt történt vele, és sor került a díjkiosztásra a Ki mit tud-ért és a csapatversenyért is. A tábort végül egy közös ebéddel zártuk, és utána vonattal visszaindultunk Budapestre.

A táborozásunkhoz hozzátartozik még az is, hogy Laci atya, a helyi plébános kihirdette érkezésünket. Így minden egyes nap süteményeket kaptunk a hívektől, és egyszer még egy nagy adag palacsintát is hozott nekünk egy kedves néni. Továbbá elmaradhatatlan volt az esti közös imádság és az esti mese olvasása is. A táborpólót is mi magunk készítettünk el.

Reméljük, hogy a jövő évben is lesz lehetőségünk arra, hogy megszervezzük a tábort, mivel mi nagyon élveztük minden pillanatát nemcsak a szervezésnek, hanem a megvalósításának is. Ezúton is szeretnénk megköszönni a táborozók lelkesedését, és azt, hogy idén is találkozhattunk. Végül szeretnénk megköszönni Laci atyának a szálláshelyet, Lak Gábor atyának a segítséget és Écsy Gábor atyának a támogatást.

Pongrácz Hanga

„... és mosolyogva odaint...” *

Szabó Piroska 26 éve hetente többször megtette az utat Békásmegyerről Lágymányosig nemcsak azért, hogy ellássa a sekrestyési teendőket, hanem hogy hordozza a templomi közösség minden gondját-baját. Sok olyan apróságra is emlékezett az elmúlt negyedszázadból, amik a Historia Domusba nem férnek bele.

„Egy alkalommal áramszünet volt a környéken, így a szombati szentmisén sem tudtunk villanyt gyújtani. Sánta Pál, erdélyi atya volt a káplán akkoriban. Neki nem volt szokatlan az efféle helyzet. Az esti misén kétszer annyi gyertyát tettünk az asztalra, és az ambó köré, így nem kellett vakoskodnunk, és a látvány is gyönyörű volt.

Jól emlékszem arra is, amikor Majzik Mária: Ima Magyarországért c. reliefjét tették fel a falra. Gábor atya jelezte előző nap, hogy pénteken érkezni fognak a művészek, ezért én szépen kitakarítottam a templomot a tiszteletükre. Ők elvégezték a munkájukat: összecsiszolták az alkotás részleteit, felillesztették az egységes művet a falra. Mikor másnap megérkeztem, láttam, hogy az egész templom hófehér, vastagon beborította a munka pora. A szentmisére ezt el kellett tüntetnem, de akkor még nem voltak facebook- és telefonkapcsolataim a hívekhez, így nem tudtam segítséget hívni. Még ma is emlékszem az izgalomra és igyekezetre azon a délutánon.

Egy másik alkalommal elzárták a vizet a környéken egész napra. Valaki az urnatemetőben szeretett volna vizet venni a hozott virághoz. Megnyitotta a csapot, és úgy hagyta. Az esti zárásakor vettem észre, hogy bokáig ér a víz. Gábor atya nem volt itt-hon, senkit nem értem el, illetve Frank Ernő orvos, aki az esti misén részt vett, segített a lapátolásban. Szerencsére az urnatemető lejt egy kicsit, így egy helyen gyűlt össze a víz, de így is mezítláb, bokáig álltunk benne.

Volt arra is példa, hogy a nyári szabadságolások idején nem érkezett meg a helyettes atya. Istennek legyen hála, Ménesi Balázs, a diakónus itt volt, és a kántorral gyorsan egyeztetve igeliturgiát tartott. Így nem kellett senkinek áldozás nélkül távoznia.

Piroska azonban nemcsak a hivatalos teendőket látta el, hanem beszélgetett, meghallgatott és számoltartott minden problémát, gyors, ügyes és főként barátságos volt mindig. Még sose hallottam őt visszautasítani egy kérést. Szerettem volna felsorolni, mi mindenben viszi előrébb a plébánia életét, de ő szerényen elzárkózott ettől.

- Megéri napi 3 órát utazni egy munkahelyre? - kérdezem tőle.

- Igen. Több ez a hely számomra. Sok kedves pillanatot tudok felidézni az elmúlt időből. Egy kisfiú például egyszer azt súgta nekem, hogy: „Azért szeretek ministrálni, mert te itt vagy!” A kislányok meg jószágos nagymamának neveznek, aki mindig mosolyog rájuk. Egyébként egy alkalommal, mikor gyerekek gyűrűjében mentem áldozni, felsóhajtott egy idős hölgy: „Jó neked, hogy ennyi unokád van!”

„Szeretem, amikor csak úgy elsuhansz mellettem, és mosolyogva odaintesz” - mondta Piroskának az egyik idős bácsi. És ma is van olyan kisfiú, aki mosolyog és integet neki, ha meglátja őt.

- Előfordult, hogy én voltam a felolvasó a misén, és amikor perselyeztem, egy első osztályos kislány odasúgta nekem: „Olyan ügyesen olvastá!” Ez a kislány ma kétgyermekes anyuka.

- Máskor szintén perselyeztem, és egy kisfiú végig a szemével követett, s mikor végeztem, azt mondta: „Na, kész!” Ő is már nagyfiú, biztosan nem is emlékszik erre.

- 25 év alatt sok gyerek nőtt fel a szemem előtt, sokan itt kötötték meg házasságukat, és ma örömmel látom őket gyerekeikkel vasárnaponként. Ez és a fent említett szemvillanások, mondatok és apró történetek adnak sok-sok erőt, és teszik szebbé a mindennapokat. Köszönet érte mindenkinek.

Egész élete szolgálat volt: Halála előtt két nappal még megkötötte az ünnepi oltárcsokrot.

Végső nyughelyére szeptember 2-án helyeztük el templomunk urnatemetőjébe.

A megérdemelt örök boldogság fényeskedjék neki!

*A fenti megemlékezés a jubileumi kiadványban 1 évvel ezelőtt megjelent írás alapján készült.

Hírek, hirdetések, programok

LITURGIKUS ÜNNEPEK

- Szept. 3-án: **Nagy Szt. Gergely pápa, egyháztanító**
Szept. 5-én: **Boldog Kalkuttai Teréz szűz**
Szept. 7-én: **Kassai vértanúk**
Szept. 8-án: **Szűz Mária születése (Kisboldogasszony)**
Szept. 9-én: **Claver Szt. Péter áldozópap**
Szept. 12-én: **Szűz Mária szent neve**
Szept. 13-án: **Aranyszájú Szt. János**
Szept. 14-én: **Szent Kereszt felmagasztalása**
Szept. 15-én: **Fájdalmas Szűzanya**
Szept. 16-án: **Szt. Kornél pápa és Szt. Ciprián püspök**
Szept. 17-én: **Bellarmino Szt. Róbert püspök, egyháztanító**
Szept. 19-én: **Szt. Januáriusz püspök és vértanú**
Szept. 20-án: **koreai vértanúk**
Szept. 21-én: **Szt. Máté evangélista**
Szept. 23-án: **Szt. Pió atya**
Szept. 24-én: **Szt. Gellért püspök**
Szept. 26-án: **Szt. Kozma és Damján vértanúk**
Szept. 27-én: **Páli Szt. Vince**
Szept. 28-án: **Fülöp-szigeti vértanúk**
Szept. 29-én: **Szt. Mihály, Szt. Gábor és Szt. Rafael főangyalok**
Szept. 30-án: **Szt. Jeromos**

MINDSZENTY GYALOGOS ZARÁNDOKLAT

a Városmajorból Máriaremetére
2022. szeptember 17., szombat

- Gyülekező: 7 órától a Városmajorban
- Indulás: 8 órakor
- A zárándoklatot Mohos Gábor püspök és Forgács Alajos kanonok, plébános vezeti
- Szentmise: 12 órakor Máriaremetén, bemutatja Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek

Kérjük, hogy URH vételére alkalmas rádiót hozzon magával.

Anyagi támogatását köszönettel vesszük. Számlaszám:
OTP 1171200420037934, közlemény: „Mindszenty-zarándoklat”
varosmajorplebania.hu | mindsentyalapitvany.hu

Templombúcsúk a kerületben:

Szept. 14-én Szent Kereszt ünnepén
a **Táltos utcai templomban** 19.15-kor

Szept 24-én Szent Gellért ünnepén
a **Szent Gellért-templomban** 19-15-kor

Okt. 2-án Szent Őrangyalok ünnepén
a **Gazdagréti templomban** 10-kor

VENI SACTE — SZEPTEMBER 11-ÉN

Az ifjúság számára reggel 9 órakor, az egyetemisták számára 19 órakor.
Ezután indul a közösségi élet, a vasárnap esti szentmise és a hitoktatás.

A plébániai hittanok

2022. szeptember 19-i héten indulnak. Elektronikusan jelentkezni a
<http://www.magyarzentektemploma.hu/hittan.html> címen lehet, vagy
a sekrestyében található jelentkezési lapon keresztül.

Úgy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket! (Ján. 13, 34)

Rengeteg ingyenes (időnként regisztrációhoz kötött) program vár, amely segíti keresztény műveltségünket, mélyíti hitünket. A kínálat itt található : <https://ars-sacra.hu/fesztival-programok>

A **2022-es népszámlálás** alkalmával a Magyar Püspöki Konferencia tagjai fontosnak tartják felhívni a hívek figyelmét arra, hogy minél többen válaszoljanak a vallási hovatartozásra vonatkozó kérdésre, ami által **tanúságot tehetünk katolikus hitünkéről**. Az Egyház Krisztus titokzatos teste, ezáltal, ha keresztény hitről beszélünk, akkor Krisztusról beszélünk, akinek megvallása hivatásunk. Ahogy a Szentírásban is olvassuk: „Aki megvall engem az emberek előtt, én is megvallom Atyám előtt.” (Mt 10,32)

Mi Újság? – a Magyar Szentek Templomának havi tájékoztató lapja. Kiadja a Magyar Szentek Plébánia. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány. Ha a lappal kapcsolatban bármilyen észrevétele van, megteheti a 209-22-24-es telefonszámon vagy az 1507 Budapest, Pf.: 70. levélcímen. E-mail: magyarszentekbp@freemail.hu. Honlapunk: <http://www.magyarzentektemploma.hu/>